

Tárgy: közokirat-hamisítás

**Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság
Fegyelmi Tanácsa**

Ügyszám: 2025.F.129/11.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa [...] budapesti ügyvéd ellen folyamatban lévő fegyelmi eljárásban 2025. október 7. napján tárgyalás tartása nélkül meghozta az alábbi fegyelmi

h a t á r o z a t o t :

A Fegyelmi Tanács megállapítja, hogy [...] eljárás alá vont ügyvéd szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért

í r á s b e l i m e g r o v á s

fegyelmi büntetéssel sújtja.

A Fegyelmi Tanács kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet arra, hogy 30.000 Ft átalányköltséget 30 napon belül fizessen meg a Budapesti Ügyvédi Kamara pénztárába, vagy banki utalással teljesítse a Budapesti Ügyvédi Kamara bankszámlaszámára.

I n d o k o l á s

A bejelentés és az előzetes vizsgálat:

Ezen eljárás az eljárás alá vont ügyvéd bejelentésével vette kezdetét, melyben előadta, hogy a nyomozó hatóság vele gyanúsítást közölt, melyről felvett jegyzőkönyvet a bejelentéséhez csatolta. A gyanúsítás szerint [...] napján a [...] szám előtt úrburkolati jellel ellátott, mozgáskorlátozottak részére fenntartott várakozóhelyre leparkolt az [...] frsz-ú személygépkocsival, melynek műszerfalára jól látható helyre kihelyezte a [...] sorszámú parkolási igazolványt. A rendőri intézkedés során megállapítást nyert, hogy a parkolási igazolvány jogosultja nem volt sem a járműben, sem pedig a helyszínen, így az is, hogy az eljárás alá vont ügyvéd jogosulatlanul használta fel a parkolási igazolványt.

Ennek alapján a nyomozó hatóság gyanúsítást közölt, miszerint az eljárás alá vont ügyvéd megalapozottan gyanúsítható a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és az (1) bekezdés b) pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettének elkövetésével. A gyanúsítás ellen az eljárás alá vont ügyvéd nem tett panaszt, s a vallomásában igen részletesen kifejtette az eset méltányolandó személyes körülményeit, azt, hogy miért kényszerült a terhére rótt magatartásra, és hangsúlyozta, hogy magatartása ezek miatt a társadalomra nem, vagy csak csekély fokban veszélyes, s ezek figyelembevételével a büntetés célja büntetőjogi szankció alkalmazása nélkül is elérhető.

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálatot az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (Üttv.) 119. §-a és a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI. 26.) MÜK szabályzat (FESZ) 8.2. pontja alapján az Üttv. 107. §-ában meghatározott fegyelmi vétség gyanúja miatt hivatalból elrendelte. A vezető fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett a bejelentéssel érintett büntetőeljárásra tekintettel, egyben indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács függessze fel a fegyelmi eljárást a büntetőügy jogerős befejezéséig. A Fegyelmi Tanács határozatával a fegyelmi eljárást felfüggesztette a büntetőügy jogerős befejezéséig.

Az eljárás alá vont ügyvéd csatolta az ügyészség vádiratát és az értesítését vádemelésről, mely szerint az ügyészség vádiratot nyújtott be a bírósághoz. Majd csatolta a bíróság büntetővégzését, ezt követően ennek jogerősítő záradékkal ellátott példányát, mely szerint a büntetővégzés jogerős.

A Fegyelmi Tanács elnöke az ügy tárgyaláson kívüli elbírálását kezdeményezte, egyben felhívta a vezető fegyelmi biztost arra, hogy a jogerős büntetővégzésére is tekintettel végindítványát 8 napon belül tegye meg.

A fegyelmi biztos végindítványa:

A vezető fegyelmi biztos megtette végindítványát, amelyben nem látta akadályát annak, hogy a Fegyelmi Tanács határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg. A fegyelmi eljárást kezdeményező határozatot az írásbelivel egyezően nem tartotta fenn. Kifejtette, hogy a bíróság jogerőssé vált büntetővégzésében az eljárás alá vont ügyvéd vádlottat közokirat-hamisítás bűntette miatt kettő évre próbára bocsátotta, és részletesen utalt a büntetővégzés indokolásában írtakra. Indítványozta, hogy a Fegyelmi Tanács állapítsa meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üttv. 107. § b) pontjában rögzítetteket és ezzel egy rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el. Erre tekintettel indítványozta, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben a Fegyelmi Tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján pénzbírságot szabjon ki, annak összezszerúségénél azonban vegye figyelembe a büntetővégzésben leírt enyhítő körülményeket, továbbá azt a tény, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben fegyelmi eljárás korábban nem volt folyamatban, egyúttal kötelezze az eljárás alá vont ügyvédet az eljárással kapcsolatosan felmerült átalányköltség megtérítésére is. A vezető fegyelmi biztos végindítványát a Fegyelmi Tanács elnöke azzal a felhívással küldte meg az eljárás alá vont ügyvédnek, hogy esetleges észrevételeit a kézhezvételtől számított 15 napon belül tegye meg.

Az eljárás alá vont ügyvéd védekezése:

Az eljárás alá vont ügyvéd észrevételében részletesen írt a terhére rótt magatartása személyes körülményeiről, és okairól, és kifejtette, hogy „rettenetesen sajnálja”, ami történt, a fegyelmi felelősségét nem vitatta. Hivatkozott arra is, hogy az ügyben eljáró bíróság a büntetővégzésében nem tartotta indokoltnak büntetés kiszabását, az indokolás szerint sem a bűncselekmény tárgyi súlya, sem az „elkövető társadalomra veszélyessége” nem indokolta büntetés kiszabását. „A felhasználással elkövetett közokirat hamisítás törvényi tényállást kimerítettem magatartásommal, viselem ennek következményeit”. Kijelentette, hogy 25 éve dolgozik ügyvédként, a munkáját mindig úgy végezte, hogy soha nem hivatkozott nehéz élethelyzetére. A megítélése szerint személyes körülményeivel és a magatartásával okozott csekély sérelem miatt az írásbeli megrovása a megfelelő szankció az Üttv.109.§ (1) bekezdés alapján.

A fegyelmi biztos végindítványa részben alapos.

A tényállás:

Az eljárás alá vont ügyvéd [...] napján a [...] szám előtt a mozgásában korlátozott személyek részére kijelölt és fenntartott parkolóhelyre leparkolt az általa vezetett személygépkocsival. A személygépkocsi szélvédője mögé, a műszerfal közepén jól látható helyre kihelyezte a [...] sorozatszámú, a mozgásában korlátozott személyek részére kiállított ingyenes parkolásra jogosító parkolási igazolványt. Ezen igazolvány a fia nevére lett kiállítva, aki nem tartózkodott a helyszínen, az eljárás alá vont ügyvéd őt nem szállította, ily módon a parkolás érdekében más nevére szóló közokiratot jogosulatlanul használt fel. E magatartásával az eljárás alá vont ügyvéd megszegte a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM–BM együttes rendelet (KRESZ) 51/A. §-ában, valamint a mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványáról szóló 218/2003. (XII. 11.) Korm. rendelet (Korm.rend.) 2.§ a) pontjában foglalt szabályokat, mely utóbbi szerint: „2.§ E rendelet alapján igazolványra az a személy jogosult, a) aki a súlyos mozgáskorlátozott személyek közlekedési kedvezményeiről szóló 102/2011. (VI. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 2. § a) pont ac) alpontja értelmében közlekedőképességében súlyosan akadályozott, ...”.

Az eljárás alá vont ügyvéd e magatartását a bíróság az illetékes ügyészség vádirata alapján büntetőeljárásban elbírálta, melyben büntetővégzést hozott és az eljárás alá vont ügyvédet, mint vádlottat közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont) miatt 2 (kettő) évre próbára bocsátotta.

A tárgyalás tartását sem az eljárás alá vont ügyvéd, sem az ügyész nem kérte, így a büntetővégzés jogerőre emelkedett.

A Fegyelmi Tanács döntése és jogi indoka:

Az Üttv. 107. § b) pontja értelmében: *„Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha ... b) ügyvédi tevékenységen kívüli szándékos vagy gondatlan magatartásával az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan veszélyezteti.”.*

A Fegyelmi Tanács megítélése szerint az eljárás alá vont ügyvéd tényállásban megállapított magatartása az ügyvédi tevékenységen kívüli olyan szándékos magatartásnak minősül, mely az ügyvédi hivatás tekintélyét súlyosan azért veszélyezteti, mert a magatartás büntetőbíróság előtt formálisan is büntetőjogi értékelést nyert, midőn a bíróság az eljárás alá vont ügyvédet a vád alól nem felmentette, hanem próbára bocsátotta. Ennélfogva, noha a próbára bocsátás nem büntetés, hanem a büntetés kiszabásának elhalasztását jelentő intézkedés, az értékelt magatartás - a jogkövetkezmény jellegétől függetlenül - a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 342. § (1) bekezdés b) pont szerinti tényállás megállapítására volt alkalmas; az elkövetés idején a magatartása következményébe az eljárás alá vont ügyvéd belenyugodott.

A Fegyelmi Tanács súlyosító körülményt nem talált.

A fegyelmi büntetés kiszabásakor a Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként nyomatékkal vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a magatartását normaszegő jellegét átlátta, azt megbánta, és különösen azt a - észrevételében is részletesen kifejtett - kényszerítő élethelyzetet, mely arra sarkallta, hogy mozgáskorlátozottak számára parkolóhelyen álljon meg, és a beteg gyermeke, mint a mozgásában korlátozott személyek részére kiállított ingyenes parkolásra jogosító parkolási igazolványt használjon fel úgy, hogy a gyermeke nem tartózkodott a helyszínen, és őt nem is szállította. A Fegyelmi Tanács megjegyzi, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt magatartást éppen annak érdekében fejtette ki, hogy minél előbb a beteg, mozgáskorlátozott gyermekével legyen, azonban ennek értékelésére a felmentés érdekében a Korm.rendelet 2. § a) pontjában írt szigorú szabály miatt nem kerülhetett sor. A Fegyelmi Tanács enyhítő körülményként vette figyelembe az eljárás alá vont ügyvéd makulátlan fegyelmi előéletét is.

A Fegyelmi Tanács nem értett egyet a vezető fegyelmi biztos pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabására tett indítványával, mert úgy ítélte meg, hogy az Üttv. 108. § a) pontjában írt írásbeli megrovás, mint a legenyhébb fegyelmi büntetés áll arányban a felrótt magatartással, és annak körülményeivel, és a megítélése szerint e fegyelmi büntetés is kellő visszatartó erővel hat.

Az Üttv. 127. § (1) bekezdése értelmében: *„Egyszerű megítélésű ügyben a fegyelmi tanács a határozatát tárgyalás tartása nélkül hozza meg.”.*

A 22.1. pontja értelmében: *„A fegyelmi ügy tárgyalás tartása nélküli elbírálása indokolt, ha a fegyelmi vétség egyértelmű, a rendelkezésre álló adatokból további bizonyítás felvétele nélkül megállapítható a fegyelmi felelősség.”.*

A Fegyelmi Tanács az ügyet egyszerű megítélésűnek tartotta: a beszerzett, rendelkezésre álló iratok alapján, valamint az eljárás alá vont ügyvéd nyilatkozata alapján a tényállás aggálytalanul megállapítható volt, további bizonyítás felvétele sem volt indokolt, így mindezek alapján a Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét meg tudta állapítani.

A Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet az Üttv.142. § (2) bekezdése, és a FESZ 40.2.b) pontja alapján a fegyelmi eljárás átalányköltségének megfizetésére kötelezte.

Felhívja a fegyelmi tanács az eljárás alá vont ügyvéd figyelmét az Üttv. 22. § (1) bekezdés g) pontjában és a 149. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint (6) bekezdésében foglaltakra, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtható fegyelmi határozatból fakadó fizetési kötelezettség felszólítás ellenére történő nem teljesítése a kamarai tagság megszüntetését eredményezi.

A Fegyelmi Tanács határozata 2025. október 30. napján jogerős és végrehajtható.

(Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság – 2025. F. 129.)